

عنوان مقاله:

بررسی پوسته های پایدار پارک ملی مایونگوبو و پیشنهاد اجرای این پوسته ها در روستای کندوان

محل انتشار:

اولین همایش ملی اندیشه ها و فناوری های نو در معماری (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

المیرا جاجالی - دانشگاه پیام نور تهران، دانشکده معماری، تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

مرکز تفسیری مایونگوبو در آفریقای جنوبی از طراحی جدید و تکنیکهایی ساختاری استفاده کرده که به آنها اجازه می دهد استفاده از مصالح و نیروی کار محلی را در ساخت این پارک داده است. این پروژه با ساختاری ایجاد شد که نیازمند نیروی کار زیادی بود تا از فقر جامعه کاسته و مهارت ها را در محیط پیرامون منتقل سازد. تحلیل شکل ظاهری پارک، اجازه می دهد طراحی پارک با مصالح نامستحکمی را داده که نتیجه آن تراکم ضعیف آن است مدلهای دیجیتال به ما اجازه داده تا علومهندسی پیشرفته را به دستورالعمل های ساده برای سازه تبدیل کنیم. طاقهای آجری سنتی که از ساختار محلی استفاده کرده با آجرهای خاک سیمان درست شده است. این طاقها را کارگرانی که بتازگی تعلیم دیده اند بدون قالببندی ساخته اند. نتیجه پیوند علم هندسه ساختاری جدید با مصالح و هنرهای دستی سنتی خلق مرکزی تفریحی جدیدی برای پارک ملی در حد فرامرزی برای آفریقای جنوبی شده است. هدف این مقاله بررسی کامل طراحی و ساخت پارک مایونگوبو است و در نهایت ارایه پیشنهاد برای استفاده از پوسته های پایدار این پارک در طرح بهسازی روستای کندوان که به منظور ثبت این روستا در یونسکو در حال ارایه است.

کلمات کلیدی:

یافته های فرعی، مصالح طاقزنی، تولید محلی، معماری زمینی، پیشرفت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/279626>

